

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 27 marca 2018 r. znak (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. z dnia 8 lutego 2018 r. znak (...) o niezaliczeniu E. Z. do żadnego stopnia niepełnosprawności. Uzasadniając swoje stanowisko organ wskazał, iż występujące u E. Z. stany chorobowe nie naruszają sprawności organizmu i nie powodują w sposób istotny obniżenia zdolności do wykonywania pracy na otwartym rynku pracy w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. Ponadto, jest ona zdolna do samodzielnego poruszania się, samoobsługi i komunikowania z otoczeniem i nie wymaga pomocy innych osób, w tym w pełnieniu ról społecznych stosownie do wieku, płci i środowiska.

E. Z. wniosła odwołanie od tego orzeczenia, wskazując, że stan jej zdrowia w sferze aktywności jest naruszony i pogłębia się. Posiada także ograniczenia w samodzielnej egzystencji i w życiu społecznym, a także zawodowym. Nadal kontynuuje leczenie u specjalistów, tj. u ortopedy, okulisty i neurologa. Podjęła również terapię u psychologa.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. wniósł o oddalenie odwołania w całości wywodząc, jak w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. Z., urodzona w dniu (...), posiadająca wykształcenie zasadnicze zawodowe (sprzedawca).

Dowód: ocena zawodowa - k. 25 akt organu.

U E. Z. występuje okresowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego oraz lędźwiowo – krzyżowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych. Ponadto na okresowy zespół bólowy stawów kolanowych i nadgarstkowych bez istotnej dysfunkcji ze strony układu ruchu i układu nerwowego, niedowładów, porażień, zaburzeń afatycznych, zaburzeń chodu, funkcji chwytnej rąk, podrażnienia korzeni nerwowych.

E. Z. w 2006 r. przeżyła zespół depresyjny, a w 2008 r. cierpiała na zaburzenia lękowo – depresyjne. Leczenie specjalistyczne w tym zakresie prowadzone było do 2012 r.

Ponadto E. Z. cierpi na nadciśnienie w I okresie WHO, heperlidemię mieszaną znacznego stopnia, usunięto jej w 2002 r. mięśniaki macicy

Dowód: opinia biegłych sądowych z zakresu ortopedii A. K. i neurologii B. M. – k. 18-22, uzupełniające opinie biegłych sądowych z zakresu ortopedii A. K. i neurologii B. M. – k. 89, k. 126, opinia biegłej z zakresu psychiatrii K. P. – k. 57-59, uzupełniająca opinia biegłej z zakresu psychiatrii K. P. – k. 120, opinia biegłego sądowego z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii J. S. – k. 101-102, dokumentacja lekarska – koperta k. 23, k. 42-48, k. 114 oraz w aktach organu

Schorzenia E. Z. nie powodują u niej niepełnosprawności w żadnym stopniu.

Dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu okulistyki D. P. – k. 45, opinia biegłych sądowych z zakresu ortopedii H. M. i neurologii T. P. – k. 61-62, opinia biegłej sądowej z zakresu psychiatrii K. P. – k. 90-92, k. 128, opinia biegłego sądowego z zakresu kardiologii i chorób wewnętrznych J. S. – k. 114-116

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U.11.127.721 z późn. zm.) rozróżnić można trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny,

umiarkowany i lekki. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. (art. 4 ust. 1 ustawy). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy). Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne. (art. 4 ust. 3 ustawy).

Standardy w zakresie kwalifikowania do poszczególnych stopni niepełnosprawności, uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (t.j. Dz.U. 2015.1110). I tak zgodnie z rozporządzeniem: niezdolność do pracy oznacza całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu (§ 29 ust. 1 pkt 1), konieczność sprawowania opieki - całkowitą zależność od otoczenia polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem (§ 29 ust. 1 pkt 2), konieczność udzielania pomocy, w tym pomocy w pełnieniu ról społecznych – zależność od otoczenia wymagającą wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych (§ 29 ust. 1pkt 3), czasowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – konieczność udzielania pomocy, o której mowa w § 29 ust.1 pkt 3 w okresach wynikających ze stanu zdrowia (§ 30 ust. 1 pkt 1), a częściowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – wystąpienie co najmniej jednej okoliczności, o której mowa w § 29 ust. 1pkt 3 (§ 30 ust. 1pkt 2), istotne obniżenie do wykonywania pracy - naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (§ 31 ust. 1 pkt 1), ograniczenia w pełnieniu ról społecznych - trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu (§ 31 ust. 1 pkt 2), zaś możliwość kompensacji ograniczeń - wyrównywanie dysfunkcji organizmu spowodowanej utratą lub chorobą narządu odpowiednio przez przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (§ 31 ust. 2 rozporządzenia).

W rozpoznawanej sprawie spornym było, czy wnosząca odwołanie jest osobą niepełnosprawną w jakimkolwiek stopniu.

Z uwagi na fakt, iż rozpoznanie niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii, neurologii, chorób wewnętrznych i kardiologii oraz psychiatrii.

Z opinii biegłych sądowych z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii J. S., ortopedii A. K., neurologii B. M., psychiatrii K. P. wynika, iż brak jest podstaw, aby zakwalifikować E. Z. do jakiegokolwiek stopnia niepełnosprawności.

Biegli nie stwierdzili u niej istotnej dysfunkcji ze strony układu ruchu i układu nerwowego, niedowładów, porażień, zaburzeń afatycznych, zaburzeń chodu, funkcji chwytnej rąk, podrażnień korzeni nerwowych. Brak jest neurologicznych objawów ubytkowych i rozciągowych. Leczenie psychiatryczne przechodziła tylko do 2012 r. Od tamtej pory nie korzysta już z pomocy specjalistycznej lekarza psychiatry. Jest w pełni samodzielna, sprawnie funkcjonująca i dbająca o własne potrzeby. Nie stwierdzono u E. Z. istotnego obniżenia zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością. Jest ona też zdolna do samoobsługi, poruszania i komunikacji.

Na marginesie należy tylko wskazać, że zgodnie z § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności - w przypadku zmiany stanu zdrowia osoba niepełnosprawna posiadająca orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w § 6 ust. 1, o wydanie orzeczenia o ponowne wydanie orzeczenia uwzględniającego zmianę stanu zdrowia.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)